

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๙

วิถุนี้กว้างแสนกว้าง

ก่อนจึงหัน

ต้องขอภัยบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่ไม่เคยกับเรื่องศาสนา เฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการขบการฉันทของพระท่านทำยังไงๆ ที่นี้ท่านก็ทำแบบของท่านเคยทำแยกออกไป ถ้วยหนึ่งนี้มีอาหารหลายประเภทผสมผสมกันไปๆ เหมือนท่านผสมผสมอาหารลงในบาตรนั้นแหละ มาตั้งเดิมตั้งแต่พระพุทธเจ้าของเรา ฉันทในบาตรๆ มีอะไรลงในบาตรๆ ไม่ว่าจะหวานว่าคาวว่าอะไรลงในบาตร เหมือนกันกับลงในพุงของเรา มีก็ประเภทลงในพุงอันเดียวพอ อันนี้ก็รวมกันลงในบาตร แล้วก็รวมกันลงในพุง เข้าใจ นี่สอนให้ถนัดชัดเจนตามภาษาธรรม ตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม

อาหารประเภทต่างๆ ที่ส่งไปนี้ ส่วนมากจะสงสัย เอ๊ ทำไมอาหารมีหลายประเภทผสมผสมกัน จะสงสัยมาก เราจึงได้ชี้แจงให้ทราบว่า เรื่องของพุทธศาสนานี้เป็นมาอย่างนี้ตั้งแต่พระพุทธเจ้าของเรา มา อาหารชนิดใดมาก็ลงในบาตรๆ ไม่ทราบผสมผสมลงในบาตรๆ ผสมผสมแล้วลงในพุง เข้าใจ มันพวกประเภทรวม ในพุงของเรา รวม บาตรก็ต้องรวม ให้คิดกันอย่างนั้น จะไปคิดแบบโลกๆ แบบกิเลส อาหารนั้นดี อันนี้ไม่ดี ทำผสมผสมกันอะไรอย่างนี้ นี่กิเลสมันทำทำมันหยิ่งต่อธรรม เข้าใจไหม กิเลสหยิ่งต่อธรรมเป็นอย่างนั้น ธรรมไม่หยิ่ง เอาตามหลักความจริงเลย ให้ท่านทั้งหลายได้ทราบเสีย สำหรับวัดนี้ปฏิบัติอย่างนี้มาตั้งแต่เดิม สำหรับพระท่านทำมาอย่างนั้น ที่นี้เวลาแยกออกไปหาประชาชนญาติโยม ประชาชนญาติโยมก็ลูกศิษย์พระ ก็ต้องเป็นแบบเดียวกันกับพระ แยกไปอาหารไม่ทราบก็ประเภท ถ้วยหนึ่งอาจจะมีหลายชนิดก็ได้ ให้ท่านทั้งหลายเข้าใจเอาตามนี้

วันนี้ก็ไม่เห็นมีงานมีการอะไร แต่ดูประชาชนพี่น้องชาวพุทธเรานี้มากันมากมาย วันนี้ เราก็รู้สึกชื่นอกชื่นใจ ยิ้มแย้มแจ่มใสภายในใจ ในปัจจุบันและอนาคตนี้ถ้ามีธรรมแฝงอยู่ในที่ต่างๆ ไปทั่วประเทศเขตแดนทั่วโลกทั่วสงสารแล้ว โลกจะมีความสงบร่มเย็นมาก ถ้ามีตั้งแต่กิเลสตัณหา มีแต่ไฟแต่ไฟ ใครอยู่ที่ไหนเผากันที่นั่น นั่นคือกิเลสตัณหา ถ้าเป็นเรื่องของธรรมประสานกันได้ทันทีๆ สัพเพ สตฺตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น ฟังซินะ เกิดแก่เจ็บตายเหมือนกัน

เมื่อเป็นอย่างนั้นมีอะไรๆ ก็ให้ประสานกันๆ เป็นมิตรกันไปเลย มิตรทางธรรมนี้ตายใจกันนะ ใ้มิตรทางกิเลสตัณหา นี่ โอ๊ย เดี่ยวแทงข้างหลัง เดี่ยวแทงข้างหน้า ไว้วางใจไม่ได้นะเรื่องกิเลสเป็นมิตร มันแทงข้างหลัง ภาษาทางนี้เขาเรียกว่าหักหลัง แทะ

ข้างหลังก็อันเดียวกันนั่นแหละ เชื่อใจกันไม่ได้ ถ้าเรื่องธรรมะ เอา มา มาจากไหนมาเถอะๆ สัพพะ สตฺตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกัน มีอะไร เอา แยกกันๆ อย่างไม่ว่าการกินการอยู่ใช้สอย เอา แยกกันไปให้เสมอกันไปหมด นี่คือการตายใจกันได้เลย ไปที่ไหนสนิทกันเลยทีเดียว

ถ้ากิเลสมันชอบหยิ่งนะ มันไม่ได้เหมือนธรรม กิเลสชอบหยิ่งจองหอง ว่าตัวสูงตัวอย่างนั้นอย่างนี้ มันอวดดีต่อธรรม กิเลสต้องอวดดี กิเลสไม่ได้ดีนะ มันชั่ว สกปรก แต่ธรรมเป็นของดีของสะอาด มันชอบมารบกัณฑ์ธรรมอยู่เสมอ ให้พิจารณาดูในหัวใจของเจ้าของนั้นซิ หัวใจจะเป็นผู้รับอรรถรับธรรม รับกิเลสก็รับมานานแล้ว พวกกันตั้งอกตั้งใจ วันใดควรจะมีว่างๆ เช่นอย่างที่มาวัดมาวานี้นำธรรมเข้าสู่ใจ นำบุญกุศลจากการทำบุญให้ทานเข้าสู่ใจ นำอรรถนำธรรมที่ได้ยินได้ฟังแล้วเข้าสู่ใจ

ใจเมื่อได้อรรถได้ธรรมเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงแล้วจะสงบร่มเย็น อะไรจะขาดตกบกพร่องบ้างไม่สำคัญ เมื่อใจมีธรรมเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงแล้วชุ่มเย็นไปหมด วัตถุภายนอกเป็นเพียงแฝงๆ เรื่องอาหารการบริโภคเกี่ยวกับเรื่องธาตุเรื่องขันธ แต่โลกถือเรื่องนี้มากกว่าเรื่องธรรมไปเสีย เรื่องปากเรื่องท้องนี้ เอา มีเท่าไรๆ กินไม่พอๆ ธรรมแห่งผากในจิตใจ เรียกร้องหาความช่วยเหลือจากเจ้าของอยู่มันไม่สนใจนะแต่ละคนๆ

ท่านทั้งหลายมานี้เพื่อเสาะแสวงหาธรรมเข้าสู่ใจ ให้ได้มีความชุ่มเย็น โลกอันนี้ไม่มีอะไรจะเย็นยิ่งกว่าธรรมเข้าสู่ใจ โลกอันนี้ไม่มีอะไรที่จะร้อนยิ่งกว่ากิเลสเข้าสู่ใจ เผาหัวใจ ให้แยกกันนะ กิเลสกับธรรมอยู่ในหัวใจดวงเดียวกัน กิเลสคือความเศร้าหมองมืดตื้อ หรือเป็นฟืนเป็นไฟ ท่านให้ชื่อว่ากิเลสมันอยู่ภายในใจ เมื่อมันแสดงออกไปเป็นกิริยาอาการใดก็ตามจะเป็นความเศร้าหมองมืดตื้อ เป็นฟืนเป็นไฟเผากันไปได้นะกิเลส ถ้าเป็นธรรมแล้วออกไปไหนกระจายออกไปไหนสนิทสนม พึงเป็นพึงตายกันได้เลย

พวกกันจำเอานะ วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ละ พอเป็นเครื่องระลึกก่อนจ้งหัน หลังจ้งหันแล้วไม่แน่ บางทีก็เทศน์บางทีก็ไม่ได้เทศน์ บางทีก็สะเปะสะปะ บางทีก็ตีตุ่มๆ เลยก็มี เอาแน่ไม่ได้นะธรรม ให้พร

หลังจ้งหัน

(คณะพระภิกษุสงฆ์และญาติโยมชาวอินโดนีเซีย มากราบเยี่ยม) เราเสียใจที่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ มามองดูหน้ากันเฉยๆ (มีล่ามครับ) ล่ามมันแบบล่วมล่ามก็ไม่ว่า ล่ามแยกไปล่วมล่ามก็มีไม่ได้หน้าได้หลังอะไรเลย มากันเยอะเรอะพวกญาติโยม โธ่ มากันเยอะทีเดียว พอใจๆ ก็ดีแหละถ้าธรรมอยู่ที่ไหนเข้ากันได้สนิท ธรรมประสานเข้าที่ไหนสนิทๆ กันเลยคนเรา เรื่องธรรมเป็นเครื่องสมาน เพราะฉะนั้นโลกจึงยอมรับธรรม

กราบไหว้บูชา ว่าธรรมเท่านั้นครอบหมด ให้ความสมัคสมานไปได้หมด ไม่มีชาติชั้นวรรณะ แม้สัตว์ก็เข้าสนิทสนมกับคนได้ก็ด้วยธรรมนั้นแหละ ถ้าธรรมเข้าตรงไหนสมานให้แน่นหนามั่นคงยิ่งขึ้น สนิทสนมไว้อุจายใจกันได้ สำหรับธรรมเป็นอย่างนั้น

อย่างท่านทั้งหลายที่มานี้ก็มาด้วยธรรม ธรรมเป็นเครื่องสมานทั้งภายนอกภายใน ภายในนี้สมานด้วยจิตตภาวนา คือทำใจให้สงบลงไปในนี้มันจะเย็นกระจายทั่วไปหมดเลย เรียกว่าประสานภายในเป็นอันดับหนึ่ง(ล้ามแปลคำเทศน์ของหลวงตา) มันลำบากอย่างนี้แหละ ยืนไม่ไปให้คนอื่นตีแทน มันลำบากอย่างนี้แหละยืนไม่ให้คนอื่นตีแทน ถ้าเจ้าของตีมันบ๊ยะๆ แหกไปเลยทันที ต่างกันอย่างนี้ละ (มีชาวอินโดนีเซียจำนวนมากอยากมากกราบหลวงตาครับผม แต่มานี้ได้จำนวนน้อย จึงอยากกราบนิมนต์หลวงตา...) พูดอย่างนี้ก็เหมือนกับว่าเมืองไทยไม่มีค่า เมืองไทยมานี้มากยิ่งขึ้นกว่าอินโดนีเซียเป็นไหนๆ ขอขอบบุญขอบคุณเจตนาของท่านทั้งหลายที่มานี้ เป็นเจตนาที่สูงยิ่งทีเดียว เจตนาเป็นธรรมล้วนๆ ที่อุทิศสำหรับมานี้ละ ไกลแสนไกลก็ยิ่งอุทิศสำหรับมาได้มาด้วยน้ำใจ มาด้วยธรรม พูดเท่านั้นละไม่พูดมาก เอ้า กราบเสีย

ถ่ายภาพใส่แฟลชไม่ได้นะมันแวงตา อยู่ให้สงบ นี่เขาสงบกันทั้งศาลา เราให้สงบกับเขาบ้าง นี่กวนเขานี้ กวนคนสงบทั้งศาลาให้กระจายไปหมด เป็นอัมมมงคล มองหน้ามองหลังบ้างซิธรรมดา นี่ตั้งแต่เหมือนลิงจ๋อจ๋อนจ๋อนนี่ ไซ้ไม่ได้นะ ทั้งศาลาเขาเป็นคนทำไมเรามาเป็นลิงขวางโลกเขาอยู่ แพล็บเท่านั้นกระเทือน สมมุติว่าเทศน์อยู่นี่ขาดสะบั้นไปเลยนะธรรม เรื่องเหล่านี้เป็นข้าศึกต่อธรรมเป็นอย่างมากทีเดียว

เราพูดเสียบ้างเวลาเทศน์งานใหญ่ๆ วัดอโศการาม คนเป็นหมื่นๆ เขานิมนต์เราขึ้นเทศน์ ตั้งใจจะสงเคราะห์คน มันอยู่ข้างฝา พวกแม่ชีเสียด้วย พอเริ่มเทศน์มีเสียงคุยกัน เราก็หยุด พอหยุดแล้วทางนั้นก็หยุด พอทางนั้นหยุดแล้วเงียบแล้วเราก็เริ่มเทศน์อีก พอเริ่มเทศน์ไปจะถึงนาที่เหอ อ้าว เริ่มขึ้นอีก เสียงลั่นขึ้นทางข้างฝา เราก็หยุดอีกแล้วทางนั้นก็หยุด ทางนี้หยุดทางนั้นก็หยุด ไม่ลืมนะ ก็ตั้งใจจะสงเคราะห์คนเป็นหมื่นๆ พอครั้งที่สามหยุดเทศน์ พอเริ่มเทศน์อีกเสียงก็ขึ้นอีก อย่างนั้นละ จากนั้นลงธรรมาสน์หนีเลย คนแน่นไม่มีใครทราบนะ หนีเมื่อไรไม่รู้ ลงธรรมาสน์แล้วไปเลย มันเสียขนาดนั้นละ

วันหลังมาเขานิมนต์มาเทศน์อีก เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลบุคคโล เขามีงานอะไรๆ เขานิมนต์เราไปเทศน์อีก เออ รับทราบแล้ว แต่การเทศน์ไม่เทศน์แล้วแต่เหตุการณ์นะ เท่านั้นแหละ ไป พอตอนค่ำวันหลังไป เงียบหมดเลย คนแน่นหมดเงียบเทศน์ก็ตั้ง ๕๕ นาที ไม่ใช่เล่นนะ ตั้งใจเทศน์ คั้นแรกไม่เทศน์เลย พอเริ่มขึ้นก็เสียงลั่นพอเราขึ้นวันที่สองนี่จะเป็นเสียงพระหรือเสียงฆราวาสไม่ทราบ แต่เสียงนี้เด็ดขาดมาก

ที่เดียว ว่าเวลานี้พระท่านจะเทศน์ พอเจียบหมดแล้วก็กระจายทางไมโครโฟน เวลานี้พระท่านจะเทศน์ ถ้าใครเป็นนักพูดให้ไปพูดอยู่ถนนโน้น แล้วก็เจียบเลย จากนั้นเราก็เทศน์ แล้วเจียบตลอดเลย เทศน์ถึง ๕๕ นาที อย่างนั้นละ

เรื่องเหล่านี้เป็นข้าศึกต่อธรรม เราเคยแล้วลงธรรมาสน์หนีไม่รู้กี่ครั้ง เป็นอย่างที่ว่านี้ เราไม่ได้สนใจกับอะไรในสามแดนโลกธาตุ สนใจแต่หัวใจคน ถ้าหัวใจไม่เอาไหนแล้วเทศน์ไปหาอะไร เท่านั้นพอ ไปเลย ก็เราไม่ได้สนใจว่าจะไปเอาอะไร จะไปหวังรำหวังรวยกับโลกสงสารเขาเราไม่มี มีแต่ธรรมกับหัวใจคน จิตมันจะจ่อเข้าหัวใจคน ว่าหัวใจคนมีอะไรเป็นเครื่องทำลาย ธรรมไม่สะดวกไม่เทศน์เสีย ดีไม่ดีลงธรรมาสน์หนีไปเลยไม่มีใครทราบ เป็นอย่างนั้นละ

สิ่งเหล่านี้มีเกลื่อนอยู่ทั่วโลกดินแดน อรรถธรรมจะมีขึ้นเป็นบางกาลบางเวลา เท่านั้น ซึ่งในเวลาเช่นนั้นที่ควรอย่างยิ่งจะได้ยินได้ฟัง รักษาความสงบเรียบร้อยในขณะฟังเทศน์มันก็สงบไม่ได้จะทำใจ ถึงขนาดนั้น โลกนี้มันเป็นพื้นเป็นไฟอยู่ แม้ขณะที่เทศน์มันก็เป็นไฟเผาธรรม สุดท้ายธรรมก็เทศน์ไม่ได้ ลงธรรมาสน์ไปเลย เป็นอย่างนั้นละ

ให้พากันตั้งอกตั้งใจเข้าสู่ศีลธรรมนะพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธ เวลานี้ระแหกระหน่วนวายกันทั้งฝ่ายศาสนจักรและโลกก็เหมือนกัน ทั้งโลกทั้งธรรม ในเมืองไทยของเรานี้ละ ทะเลาะกันยุ่งไปหมด ไม่ได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเลย กิเลสนั้นละตัวสำคัญ ตัวหน้าด่านอยู่กับกิเลสนะ มันจะเอาให้ได้ยังไง ธรรมท่านมีเหตุผล ควรไม่ควรอย่างไรธรรมจะเล็งเหตุผลเสมอ แต่กิเลสไม่มีเหตุผล มีแต่ความหน้าด่านจะเอาให้ได้ยังไง นี่ละที่เมืองไทยเราอยู่ขณะนี้จนกระทั่งถึงรัฐบาลก็เป็นพื้นเป็นไฟทั่วหน้ากันหมด

วันไหนๆ ที่จะไม่ได้ทะเลาะเบาะแว้งกันในเรื่องประชาชนกับรัฐบาลนี้แทบจะไม่มี ยุ่งไปหมดๆ นี่คือโลกมีแต่กิเลสล้วนๆ เราพูดตามหลักความจริง วงราชการเรานี้เป็นอย่างนั้นเสียมากต่อมาก ในวงราชการต่างๆ ถ้ามีอรรถมีธรรมเข้าแทรกในนั้นแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นไปด้วยความเป็นธรรม มีความสงบร่มเย็น ประชาชนกับวงราชการก็จะเข้ากันได้สนิท อันนี้มันไม่สนิท ก็วงราชการมันตัวทิวี่มานะกิเลสตัณหา กินไม่พอ ทุกแบบทุกฉบับมีแต่แบบจะกินทั้งนั้น กินแบบนี้กินแบบนี้หลายสันพันคม กินตลอด

ที่นี้มันดับคนไม่ใช่ดับหมาละซี ดับคนมันก็รู้ ผิดถูกชั่วดีก็รู้ มันก็ต่อต้านกันบ้าง ว่ากันบ้าง ก็เลยทะเลาะกัน สุดท้ายประชาชนกับรัฐบาลเลยเป็นข้าศึกต่อกัน ดังที่เห็นอยู่เวลานี้ละ เป็นอย่างไร การเลือกขึ้นมาให้รัฐบาลเป็นผู้นำ เขาก็คาดว่าเป็นคนดี ๆ

ครั้นขึ้นมาแล้วมาเป็นยักษ์เป็นผีต่อหน้าต่อตาของคนทั้งประเทศ มันก็ดูกันไม่ได้ซิ มนุษย์เรา มันน่าจะพิจารณา ผู้นำนั้นความรู้ันรู้ด้วยกันนั้นแหละ แต่สำคัญที่มีธรรมหรือไม่ ถ้าไม่มีธรรมมีแต่ความรู้มันเป็นโลกล้วนๆ แล้วไฟเผาไปได้หมดเลย ความรู้อันนี้เป็นความรู้ของกิเลส เรียนจบมาจากประเทศไหนเมืองใดดอกเตอร์ดอกแต่อะไรไม่สำคัญ มันเป็นวิชาของคนมีกิเลส ไม่ใช่วิชาของผู้สิ้นกิเลสเหมือนวิชาธรรมดั่งพระพุทธเจ้าสอนโลก

พระพุทธเจ้าสอนโลกไม่มีกิเลสตัวใดแฝงเลย การสอนจึงกระเทือนไปทั่วสามแดนโลกธาตุ ยังประโยชน์ให้สำเร็จแก่ทวยเทพเทวดาอินทร์พรหมทั้งหลาย มนุษย์มาทั่วหน้ากัน นี่ธรรมของพระพุทธเจ้า ท่านเทศน์ท่านเทศน์อย่างนั้นนะ ทีนี้เรื่องความรู้ของกิเลสใครก็มี จะมาอวดดีอวดเด่นอวดเบ่ง ไม่เกิดประโยชน์อะไร นี่ละโลกกำลังร้อนเวลานี้ ร้อนเพราะไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ถ้าฟังเสียงอรรถเสียงธรรมบ้างแล้วจะเข้าใจกันทันที ไม่มีอะไรที่จะเข้าใจหรือฉลาดยิ่งกว่ามนุษย์เรา ยิ่งมนุษย์ที่ได้เรียนมาสูงๆ ด้วยแล้วยิ่งจะเข้าใจได้เร็วยิ่งกว่าคนธรรมดาสามัญอยู่มากทีเดียว

แต่นี้มันไม่ยอมฟังเสียง เลยกลายเป็นวิชาหน้าด้านมาปกครองบ้านเมือง เอาความหน้าด้านบาตรหลวง เป็นบ้ายศบ้ำลาภบ้ำรำบ้ำรวย บ้ำทุกอย่างที่ฐิमानะ มันเลยอยู่ในนั้นหมด ทีนี้ปกครองคนเอาสิ่งเหล่านี้ไปปกครองมันก็เป็นไฟเผาโลก ใครก็ร้อนกระเทือนไปทั่วแดนไทยเราแล้วเวลานี้ ธรรมมีอยู่ควรจะนำไปปฏิบัติ หวังรำหวังรวยอะไร รวยไปหาอะไร ยศลาภบรรดาศักดิ์ ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่ายศของธรรม ถ้าธรรมเป็นเครื่องประดับใจแล้วไปที่ไหนเย็นไปหมด

นี่ละคุณค่าแห่งความเป็นผู้มีธรรมในใจ เย็นไปหมด เจ้าของก็เย็น คนอื่นก็เย็น เขาอนุโมทนาสาธุการทั่วหน้ากันคนมีธรรม คนไม่มีธรรมจะทำอะไรให้เด่นให้ดังมันก็ไม่ดัง ดั่งตั้งแต่ความเหม็นคลุ้งน่าเฟะทั่วประเทศ จากความรู้ที่เป็นส่วมเป็นถาน ออกมากระจายให้เหม็นคลุ้งกันทั่วโลกดินแดนดูได้เมื่อไร ความรู้ของกิเลสเหมือนส่วมเหมือนถาน ไปที่ไหนคลุ้งไปหมด มันอยู่ในหัวใจคน ยิ่งไปเรียนวิชาความรู้เข้าด้วยแล้วยิ่งเป็นเครื่องเสริมกิเลสได้เป็นอย่างดี แล้วออกกลดลาอย่างหน้าด้านไปเลย พวกที่เรียนสูงๆ พวกหน้าด้านทั้งนั้นแหละ ไม่ได้คำนึงถึงความผิดถูกชั่วดี เอาอำนาจบาตรหลวงป่าๆ เกื่อนๆ เข้ามาบีบบังคับประชาชนทั้งประเทศซึ่งเขาก็เป็นคน

อยู่ที่ไหนความรู้มันก็รู้ด้วยกัน ผิดถูกชั่วดีรู้ด้วยกัน แต่เจ้าของเองที่เรียนมาสูงๆ กลับมาหยิ่งเป็นภูเขาทั้งลูก ปิดกั้นความเฉลียวฉลาดเพื่ออรรถเพื่อธรรมเพื่อส่วนรวมนั้นไปเสีย เหลือตั้งแต่ความเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้โลกดินแดน เรียนมาเท่าไรก็ไม่เกิดประโยชน์ถ้าเรียนมาแบบนี้ ถ้าปราศจากธรรมเสียอย่างเดียว ใครจะเรียนที่ไหนมาเถอะ

ว่าฉันเถอะนะ อย่าอวดต่อธรรมนะ ธรรมนี้เลิศเลอสุดยอดแล้ว ศาสดาองค์เอกสอนโลก กระเทือนโลกธาตุ มีตั้งแต่ความเป็นมามหามงคลต่อโลก ไม่ได้มีคำว่าอัปมงคลเลย แต่ความรู้ของเราเรียนมาที่ไหนๆ ยิ่งเป็นพินเป็นไฟเผาโลกได้กว้างขวาง ดีไม่ดีเป็น ถ้าเป็นถ่านได้เพราะความรู้ที่เสกสรรปั้นยอตัวเองว่าแก่นั่นแหละ มันก็แกร่งในการเผา โลกนั่นเองจะแกร่งที่ไหน

พากันดูหัวใจเจ้าของ ใจนี้ตัวสำคัญมาก มหาเหตุอยู่ที่ใจ มันคิดมันปรุงมันยุ่งเหยิงวุ่นวายไม่มีเวลาหยุด ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับ เอาเวลาหลับนั้นเข้าระงับเครื่องพอให้สงบตัวลง พอตื่นขึ้นมาเครื่องมันเปิดเอง ติดเครื่องเอง เป็นไฟทั้งเขาทั้งเราทั่วโลกดินแดน หาตั้งแต่ความสุขความเจริญความสมหวัง แต่กิริยาที่หามันหาด้วยความเป็นพินเป็นไฟ ก็ได้แต่พินแต่ไฟมาเผาตัวเอวเองนั่นซี ไม่ได้ความดิบความดีมาพอจะเป็นที่ร่มเย็นเป็นสุขแก่ตนและส่วนรวมได้บ้างเลย

เพราะฉะนั้นจึงขอให้พากันดูหัวใจเจ้าของบ้าง มันติดมันตันไปไหน จิตที่สงบลงจากความติดตันเพียงขณะเดียวก็เป็นสุขแล้ว เช่นใครนั่งภาวนา พอจิตสงบจากอารมณ์ยุ่งกวนทั้งหลายแล้ว นั่นละเป็นเวลามีความสุขความสบาย จากนั้นก็แสดงอานุภาพแห่งธรรมขึ้นจากจิตกับธรรมซึ่งเป็นอันเดียวกันแล้วนั้นแล กระจ่างออกไปหมด เย็นไปหมด ทุกหย่อมหญ้า นั่นละจิต ไม่มีอะไรที่จะร้อนยิ่งกว่าจิตที่มีแต่กิเลสล้วนๆ เป็นพินเป็นไฟไปหมด และไม่มีอะไรที่จะเย็นยิ่งกว่าน้ำคือธรรมเข้าสู่ใจ ไปที่ไหนเย็นไปหมดๆ นั่นแหละ พากันจดจำเอา

เวลาว่างทางด้านศีลธรรมเข้าสู่ใจก็ให้มี เวลาอยู่ทางโลกใครก็ทราบดีด้วยกันหมดแล้วไม่ต้องบอก มันยุ่งด้วยกันหมด แต่เวลาที่จะให้สงบจากความยุ่งทั้งหลายนี้ไม่รู้จักวิธีทำ ไม่รู้จักวิธีจะให้สงบ มันก็ยิ่งตื่นเหมือนแห้วพินนั้นละ ดิ้นเท่าไรยิ่งพินสุดท้ายลึงกับแห้วจมไปด้วยกัน ผู้ที่ตายก็คือลึง แห้วไม่ตาย สิ่งพินไม่ตาย ตัวเราที่ถูกพินมันทุกขมันยากลำบาก จมก็คือเรา กิเลสไม่ได้จม พากันจำให้ดี กิเลสคือแห้วพินลึง

เราอยากเห็นโลกนี้มีความสงบร่มเย็นจากศีลจากธรรม ยิ่งห่างเหินจากธรรมไปเท่าไรยิ่งเข้าใกล้ขีดติดพันกับพินกับไฟเข้าโดยลำดับ ไม่ว่าเขาว่าเรา โลกนี้เลยเป็นถ่านเป็นถ่านไปตามๆ กันหมด มองดูหน้าไหนถามปากไหนก็มีแต่หาความสุขความเจริญแล้วมีรายได้อันได้ความสุขความเจริญมาอวดโลกไม่มี ถ้าผู้หาธรรมมี ดังพระพุทธเจ้ามีนั้น ประกาศลั่นโลกธรรมเต็มหัวใจ สวาททั้งหลายธรรมเต็มหัวใจประกาศธรรมลั่นโลกถึงเขาจะยอมรับไม่ยอมรับท่านไม่เสียหายอะไร ท่านเป็นธรรมทั้งองค์ทั้งแห่งของท่านอยู่นั่นละ

ไปทำใจให้มีความสงบบ้าง วันไหนก็มีแต่วันยุ่งๆ วันสงบไม่มีไม่มีค่านะ ดายทั้งเปล่าๆ ให้มีวันสงบร่มเย็นบ้างซิ ได้อบรมศีลธรรมเข้าสู่ใจจะมีเวลาสงบบ้างคนเรา แดดร้อนๆ เขาร่มไม้เราก็เย็น อันนี้แดดร้อนๆ ก็เลสเผาอยู่ตลอดเวลา หาร่มไม้คืออรรถคือธรรมเข้าเพื่ออาศัยเป็นความร่มเย็นไม่มีในใจเลยทำยังไง ท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่านทั่วโลกดินแดนเป็นแบบเดียวกันนี่นะ แดดร้อนๆ หาร่มไม้ที่จะอาศัยไม่มี มีแต่ความร้อนตามๆ กันหมดเลย หาฝั่งหาฝามาไม่มี เหมือนสัตว์ตกลูกน้ำมองหาฝั่งที่ไหนก็ไม่มีเห็นแต่ว่ายน้ำป้อมแป้มๆ จมไปด้วยกันเสียทั้งหมด

โลกนี้เป็นโลกจมในวัฏจักร ถ้าไม่มีธรรมเป็นเกาะเป็นดอนเป็นฝั่งเป็นฝापอได้ เกาะแล้วจมไปด้วยกันนะ ให้เอาธรรมเป็นเครื่องยึดเครื่องเกาะ วัฏวานนี้กว้างแสนกว้าง ก็กัปก็กัลป์พากันแหวกว่ายกันมานานแล้ว ไม่เห็นมีใครพ้นไปได้ ผู้พ้นได้ก็คือผู้เสาะแสวงหาอรรถหาธรรม พ้นได้ในท่ามกลางแห่งโลกที่หมุนไปด้วยความล่มจมนั้นแล นั้นละผู้มีธรรมพ้นไปได้ๆ พากันจำคำนี้ให้ดี เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้น หนื่อย วันไหนก็เทศน์ทุกวันๆ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz